

Forhandlingerne i Rigsdagen om Lille Bælts Broen bestandig været forudsat, at Midlerne til Anlægget af Vejbroen maatte tilvejebringes fra dem, der i langt overvejende Grad vil komme til at bruge Anlægget, det vil sige: fra de motorkørende, der efter det foreliggende heller ikke kan antages at have staaet uforstaaende heroverfor.

Det blev da Spørgsmaalet, hvilket Beløb det rettelig maa paahvile de motorkørende at betale, og under hvilken Form det bør tilvejebringes.

Anlægsudgiften til en Jernbanebro alene er beregnet til 15 000 000 Kr., og til en kombineret Jernbane- og Vejbro til 21 500 000 Kr. Anlægsudgiften for Vejbroen, naar denne bygges samtidig med Jernbanebroen, bliver saaledes (anslaaet) 6 500 000 Kr. Denne Merudgift, i hvilken ogsaa er indbefattet Udgiften til Anlægget af de fornødne Vejrampere m. v., bør rettelig betales af de motorkørende, og dette maa allerede anses fastslaaet i den oftnævnte Udvalgsbetænkningss Krav om Forrentning. Men det samme maa være Tilfældet med Hensyn til de til Vedligeholdelse m. m. af Vejbroens Del af den kombinerede Bro medgaaende Beløb, der maa anslaas til 40 000 Kr. aarlig, eller kapitaliseret 800 000 Kr.

Vejbroanlægget vil derhos nødvendiggøre en Del Forlægninger og Nyanlæg af Veje saavel paa Fyn som i Jylland. Navnlig paa Fyn vil det være nødvendigt at foretage betydelige saavel Nyanlæg som Forlægninger. Landevejene fra Assens og fra Odense til Middelfart bør omlægges saaledes, at de samlet skærer Banelinien, og denne Skæring bør af Hensyn til den betydelige Trafik, der maa forventes, foregaa ude af Niveau. Anlægsudgiften til et saadant Viaduktanlæg med tilhørende Vejanlæg og Vejudvidelser samt til nødvendige Befæstelsesarbejder ved Kørebanen paa Vejtillutningerne til Broen maa anslaas til i alt 400 000 Kr. Ogsaa dette Beløbs endelige Størrelse maa til sin Tid fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder.

Den fremtidige Vedligeholdelse ikke blot af de forlagte eller udvidede Vejstykker, men ogsaa af dem, der eventuelt maa betragtes som nyanlagte, derunder Vejrampene til Broen, bør overgaa til de paagældende Kommuner, og Spørgsmaalet om Vederlæg herfor afgøres efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845.

Da det udelukkende er af Hensyn til Vejbroanlægget, at de nævnte Vejudgifter maa afholdes, bør samtlige disse ganske som Broudgifterne udredes af de motorkørende. Til Dækning af de anførte Udgifter mener man ikke at kunne foreslaa en Brogift, allerede af den Grund, at det maa anses for meget tvivlsomt, om den, nogenlunde moderat ansat, vil indbringe tilstrækkeligt. I denne Henseende oplystes,